

Zpravodaj 2006

Obce Vážany, okres Uherské Hradiště

*Všichni občané a
rodáci.*

*Přijměte prosím přání
pokojných Vánoc a
mnoho zdraví a štěstí
do roku 2007 od
Obecního úřadu ve
Vážanech.*

Dům s pečovatelskou službou

*Dej Bůh štěstí tomu
domu....*

Obsah:

Slovo starosty.....	2
Volby 2006	4
TJ Slovácko Vážany v roce 2006	5
SDH Vážany	10
Myslivecké sdružení	11
Mateřská škola	12
Takoví jsme byli	12
Z církevního života	13
Scholička.....	14
Junák Vážany	15
ČZS Vážany	16
Z obecní kroniky: názvy tratí.....	17
Z folkloru: od křtu páně do sv.Doroty	19
Zajímavost: Vážanské hospody	20
Údaje o naší obci.....	24
Blahopřání.....	25
Odjezd autobusů z... a do... Vážan.....	26
Pracovní doba na OÚ.....	26

Slovo starosty

Vážení občané,

V letošním roce jsme prošli dvojími volbami.

Parlamentní volby svým výsledkem a špatnou komunikací politiků vítězných stran vyvolaly v zemi blbou náladu. Politici nepochopili, že dostali mandát k tomu, aby dle ústavy vytvořili funkční vládu a parlament hájící zájmy občanů našeho státu a ne své a svých nejbližších.

Komunální volby přinesly v naší obci uklidnění. Vzhledem k tomu, že jste kandidáty osobně znali svými hlasy jste vytvořili zastupitelstvo obce na další čtyři léta. Doufám, že nezklameme vaši důvěru. Budeme se snažit v obci vytvořit takové podmínky, aby se nám zde dobře žilo a návštěvníci se k nám rádi vraceli.

V roce 2006 v rámci údržby byly provedeny následující akce.

Získali jsme dotaci na opravu kulturního domu v částce 190 tis a bezúročnou půjčku 85 tis. Celkové náklady opravy činily 565 tis. Byla provedena nová krytina střechy z folie Fatrafol, nový podhled přísálí se zateplením, WC pro tělesně postižené a oprava sociálního zařízení /nové obklady, rozvody vody a topení, bezdotykové baterie/.

Další akcí byla rekonstrukce sociálního zařízení a výstavba nového chodníku na hřbitově. Tato akce byla financována v poměru 3/5 obcí Ořechov a Vážany 2/5 z vynaložených nákladů 217 tis. Předláždění části místní komunikace a oprava kanalizace před obchodem v celkové částce 118 tis.

Vzhledem k tomu, že část veřejného osvětlení je v havarijním stavu a obec na jeho údržbu a provoz vynakládá vysoké finanční částky bylo vyměněno 10 ks světel. V příštím roce budou vyměněna ostatní nevyhovující světla.

Byla dokončena rozhledna, která svými minimálními náklady 92 tis. představila naši obec celé republice prostřednictvím regionálního i celonárodního tisku. Její publikaci najdete také na internetových stránkách /Rozhledny Čech, Moravy a Slezka a rozhledny.vebzdarma.cz/

V letošním roce byla vypracována studie na kořenovou čističku odpadních vod. Tato čistička bude umístěna v trati Pod humny. Předpokládáme, že vyřízení dotace a zahájení stavby bude v roce 2007, dokončení v roce 2008. V současné době jednáme s majiteli dotčených pozemků o jejich výkupu a připravujeme kupní smlouvy. Jeden pozemek je zatím pro nás nedostupný, což si vyžádá částečnou změnu v projektové dokumentaci. Doufám však, že tato změna neovlivní termíny výstavby.

Pokud to počasí dovolí dokončíme opravu dlažeb chodníků podél státní silnice, v úseku od Koryčánkového po farmu ZEAS. Tyto práce se nyní provádí. Jejich součástí je i úprava kolem autobusové zastávky.

S pomocí dotací zlínského kraje byl zpřístupněn veřejný internet pro občany v budově obecního úřadu.

Dále od dubna do listopadu byli zaměstnáni u OÚ přes úřad práce dva zaměstnanci, kteří prováděli prořezávání stromů a sečení trávy na obecních pozemcích.

Toto jsou hlavní akce provedené v rámci naší obce. Chtěl bych srdečně poděkovat minulým členům zastupitelstva, kteří se podíleli na mnoha dalších bezejmenných aktivitách v obci.

Novým členům zastupitelstva přeji do další práce hodně elánu a pevných nervů. Jsou před námi další čtyři roky, ve kterých by se měla postavit čistička odpadních vod, vyměnit krovy střechy nad bývalou školou, rybník Boří a další. Dále se budeme muset více zabývat podporou kultury, sportu a hlavně mimoškolními aktivitami našich dětí.

Vážení občané, na závěr bych vám chtěl poděkovat za důvěru, kterou jste svými hlasy dali novým zastupitelům.

Přeji vám šťastné a veselé svátky vánoční, dětem bohatého Ježíška a v novém roce 2007 hodně pevného zdraví a spokojenost v osobním i pracovním životě.

Drobil František
starosta

Volby 2006

V letošním roce se uskutečnily volby do poslanecké sněmovny i do obecních zastupitelstev. V naší obci byly po ukončení voleb získány následující výsledky:

Výsledky voleb do poslanecké sněmovny konané 2. a 3. června 2006:

Z celkového počtu voličů	347		
se voleb zúčastnilo	252	osob tj.	72,6 %.
Tito voliči odevzdali	250	platných hlasů.	

Tyto hlasy byly rozděleny následujícím stranám:

ČSSD	79 hlasů
KDU-ČSL	60
ODS	45
KSČM	23
SZ	14
SNK-ED	8
Moravané	6
US-DEU	5
Nezávislí demokraté	3
Strana zdravého rozumu	2
Koruna česká	1
Národní strana	1
Strana rovnost šancí	1

Výsledky voleb do obecního zastupitelstva konané 20. a 21. října 2006:

Z celkového počtu voličů	346		
se voleb zúčastnilo	246	osob tj.	71%.
Tito voliči odevzdali	2118	hlasů.	

Tyto byly přiděleny následujícím kandidátům v pořadí tak, jak byli uvedeni na hlasovacím lístku (počet hlasů uveden v závorce):

<u>Strana č.1. SNK</u>		<u>Strana č.2 SNK</u>		<u>Strana č.3 SNK</u>	
Sbor dobrovolných hasičů		Český svaz zahrádkářů		Tělovýchovná jednota	
Měšťánek Antonín (139)		Kutálek František (62)		Schottl Teodor (120)	
Šťastný Antonín (106)		Drobil František (116)		Mudrák Miroslav (132)	
Brzica František (116)		Langer Rostislav (159)		Kolář Martin (113)	
Bartoš Stanislav (53)		Nevařil Radek (61)		Šoc Roman (176)	
Drobil Petr (34)		Kutálková Drahoslava (27)		Uhlíř Vít (123)	
Galářová Lenka (50)		Jordán Jan (31)		Lakosilová Jana (57)	
Pavlíček Josef (24)		Cvejnová Věra (52)		Vaculík Antonín (74)	
Procházka Fr. (38)		Slezák Radek (29)		Pavlíček Michal (79)	
Tesař Miloslav (54)		Kodrla Vladimír (21)		Roubalík Stanislav (41)	

Volební strana č.4
Nezávislý kandidát
Švihra Lubomír (28)

Kandidáti vyznačení tučně, se stali členy obecního zastupitelstva.

Fotbalový oddíl TJ Slovácko Vážany v roce 2006

Ročník 2005/2006 – jaro 2006

Mužstvo mužů – okresní soutěž

Po podzimní části tohoto soutěžního ročníku OS 2005/2006 kdy skončilo naše mužstvo na 4. místě s bilancí 5 vítězství, 7 remíz a 1 porážka, skóre 40:24, počet bodů 22 skončilo mužstvo po jarní části tohoto ročníku na **3. místě** s celkovou bilancí:

12 vítězství, 9 remíz a 5 porážek, skóre 64:46, počet bodů 45,

a tím více než splnilo svůj cíl z počátku sezóny, kterým bylo umístění na špičce tabulky.

Tým absolvoval navzdory počasí a dlouhé zimě kvalitní zimní přípravu, jejíž součástí bylo i 4-denní zimní soustředění v Radějově a řadu přípravných utkání, bohužel však vzhledem k počasí na vesměs nekvalitních terénech. V průběhu zimní přípravy se kádr fotbalového týmu nezměnil.

I když se mužstvo nevyvarovalo slabších chviliek v průběhu jarní části, podávalo vyrovnané výkony o čemž svědčí naše umístění v tabulce jak pro domácí zápasy tak utkání venku, srovnání výsledků po 1. i 2. poločase a nakonec i celkové vynikající 3. místo. Toto umístění je o to cennější, že jsme se museli po celou jarní část sezóny potýkat s mimořádnou marodkou a to zejména vlivem zranění hráčů, kdy se nám např. v závěru soutěže úplně rozpadla obrana a přesto i za této situace jsme si dokázali udržet vysokou výkonnost.

Cenná byla jarní domácí neporazitelnost (včetně obou postupujících) a všechna vítězství na hřištích soupeřů. Zapomenout bych chtěl na velmi slabý výkon v Pitíně (prohra 4:2) a smolné neuvěřitelné utkání v Huštěnovicích, kdy naše mužstvo utrpělo debakl 5:1 a přesto bylo po většinu utkání lepší. Nejcenějším faktem je však skutečnost, že mužstvo táhlo celou sezónu za jeden provaz a že se vytvořila vynikající fotbalová parta hráčů, trenéra, vedení oddílu, funkcionářů a vůbec všech obětavých lidí bez kterých by nebylo možné fotbal ve Vážanech udržet. Dalším pozitivem je vysoké množství získaných bodů a také vstřelených branek, což svědčí o útočné síle našeho mužstva.

Individuálního úspěchu dosáhl hráč naší TJ - útočník Marek Pavlíček, který se stal nejlepším střelcem okresní soutěže fotbalového ročníku 2005/2006, když vstřelil 31 branek.

Mužstvo trénovalo pod vedením trenéra Milana Soustružníka, vedoucím mužstva byl Martin Kolář.

Zimní soustředění v Radějově se opět vydařilo.

Oficiální foto našeho mužstva do týdeníku

Mužstvo žáků – okresní přebor, skupina B

Po podzimní části tohoto ročníku tj. v roce 2005, kdy družstvo skončilo na 8. místě a mělo bilanci 5 vítězství, 2 remízy, 6 porážek, skóre 25:26, počet bodů 17, skončilo mužstvo i po jarní části tohoto ročníku na **8. místě** s touto bilancí:

11 vítězství, 2 remízy a 13 porážek, skóre 55:54, počet bodů 35.

Společné družstvo žáků Vážan a Ořechova trénovalo pod vedením trenérů z Ořechova a pod názvem Ořechova. Negativním faktem byla bohužel skutečnost, že se vedení fotbalového oddílu TJ Ořechov rozhodlo nepřihlásit družstvo žáků do příštího ročníku okresního přeboru žáků.

Během roku se pravidelně scházel ke schůzové činnosti výbor TJ Slovácko Vážany a byly organizovány brigády při úpravě kabin, hřiště i přilehlého okolí. Na jaře bylo pokračováno v dokončování a dalších úpravách budovy občerstvení a jeho okolních ploch, dokončeno rozšíření střechy nad občerstvením a opravena střecha nad kabinami. Také byla natažena druhá ochranná síť za fotbalovou brankou a byla dokončena rekonstrukce střechy nad kabinami.

V sobotu 24.7.2006 se na hřišti ve Vážanech konalo velmi vydařené společné posezení hráčů, funkcionářů a příznivců fotbalu k příležitosti ukončení sezóny 2005/2006 s vyhodnocením nejúspěšnějších hráčů. Před touto akcí se na fotbalovém hřišti uskutečnil prestižní souboj staří - mladí o bednu šampaňského, ve kterém jako obvykle zvítězili dříve narození.

Příjemným zpestřením letní přestávky byly také oslavy narození dcery Veroniky trenéra Milana Soustružníka a syna Davida hráče Marka Pavlíčka, které se uskutečnily 10.6.2006 a 14.7.2006 na fotbalovém hřišti ve Vážanech. Tím se jenom potvrdil velmi plodný rok vážanského fotbalu, neboť již v únoru se narodili synové David a Tomáš hráčům Bohušovi Černotovi a Radkovi Pavlíčkovi, což je myslím zaznamenání hodná skutečnost. Všem přejeme hodně zdraví a štěstí do života.

To, že mužstvo je dobrá parta nejenom na hřišti dokladuje také hojná účast na 3 brigádách ve sběru jablek v trati Loučky, kdy jsme nasbírali přes 12 t jablek a také pomoc našemu spoluhráčovi Marku Pavlíčkovi při pokládání střešní krytiny při stavbě jeho nového rodinného domku ve Vážanech.

Ročník 2006/2007 - podzim 2006

Mužstvo mužů – okresní soutěž

Dosahované výkony na konci uplynulé sezóny a konečné umístění našeho mužstva vytvořily předpoklad, že mužstvo si může v příštím ročníku 2006/2007 klást opět vysoké cíle a tím je atraktivní útočná hra vycházející ze zabezpečené obrany a tím umístění na špici tabulky okresní soutěže. Již výsledky letních přípravných zápasů, kdy jsme nebyly poraženi (např. vítězství nad mužstvy z okresního přeboru Mařatic a Traplic v rámci 1. kola poháru ČMFS) nám ukázaly, že jsme na novou sezónu dobře připraveni. Po úvodním zaváhání v domácím zápase s Buchlovicemi se nám tento předpoklad dařilo také plnit na hřišti, kdy jsme první porážku obdrželi až ve smolném domácím zápase 11. kola proti mužstvu Huštěnovic, které se tak stává naším komplexem. Naopak cenná jsou vítězství nad Horním Němčí doma, Nezdenicemi venku a vysoké vítězství 7:0 v Babicích. S umístěním po podzimní části tohoto ročníku, kdy naše mužstvo skončilo na **2. místě** s bilancí:

8 vítězství, 3 remíz a 2 porážka, skóre 36:14, počet bodů 27

jsem velmi spokojen a znamená, že stanovený cíl hrát na špici tabulky byl do písmene splněn. Postup si v žádném případě neklademe jako prioritní úkol, necháváme tomu volný průběh, protože máme jiné priority, což je především zkvalitnění hřiště a jeho zázemí - rádi bychom v příštím roce

vybudovali nové toalety vedle stávajících kabin a řešili zkvalitnění travnaté plochy zavlažováním hřiště. Pokud se ovšem situace vyvine v náš prospěch, určitě se postupu nebudeme bránit, ovšem ne za každou cenu.

Základní příčinou úspěchu byla stabilizovaná sestava a vyrovnané výkony všech hráčů po celý podzim bez závažnějších výkyvů a super fotbalová parta, která vždy tvoří základ týmového ducha. Jsem také velmi rád, že se nám vyhýbala zranění a že se nám podařilo rovnocenně nahradit individuální absence při nepřítomnosti některých stabilních hráčů. K tradičně dobré útočné hře jsme se také výrazně zlepšili v defenzivní činnosti a výsledkem byl nejvyšší rozdíl v počtu vstřelených a obdržených branek ze všech mužstev. Druhého prvenství dle statistiky jsme dosáhli díky nejvyššímu počtu bodů dovezených ze hřišť soupeřů.

Nejlepší zápas jsme odehráli v Babicích, kde jsme zvítězili 7:0 a předvedli několik nádherných fotbalových akcí, při nichž muselo srdce každého fotbalového fajnšmekra zaplesat. Naopak mě mrzí jediná domácí porážka od Huštěnovic a následná zbytečná prohra na hřišti jinak průměrné Topolné.

Velmi vydařený podzim opět absolvoval také náš útočník Marek Pavlíček, který vede tabulku střelců okresní soutěže s počtem 19 vstřelených branek a udržuje si tak svůj dlouhodobý vysoký standard. Vzhledem k tomu, že musel od poloviny roku zvládat i náročnou stavbu rodinného domu, je jeho střelecká potence obdivuhodná. Tentokrát ovšem nebyl sám, zdárně mu totiž asistoval náš druhý útočník Tonda Vaculík s 8 brankami, který tak prožívá jedno z jeho nejlepších fotbalových období.

Mužstvo trénovalo pod vedením trenéra Milana Soustružníka, vedoucím mužstva byl Martin Kolář.

Po úspěšném podzimu jsme uspořádali tradiční zakončení sezóny, tentokrát při bowlingu ve Bzenci dne 18.11.2006. Na samý závěr podzimní části jsme se také rozhodli uspořádat taneční zábavu se skupinou VSP, která se uskutečnila dne 25.11.2006 na Kulturním domě ve Vážanech.

Závěrem bych rád popřál za celou TJ Slovácko Vážany všem občanům naší obce příjemné prožití nejkrásnějších svátků v roce a mnoho zdraví, štěstí a pohody v celém příštím roce 2007 a také využil této možnosti a všechny občany srdečně pozval na naše utkání zejména na domácím hřišti.

Letos jsme dokončili zastřešení stánku s občerstvením.

Na bowlingu ve Bzenci při zakončení sezony

M. Soustružník, trenér

Statistika jednotlivců - podzim 2006

	Příjmení	Jméno	Minuty	ŽK	ČK	Branky
1	Machynka	Jiří	1170	2	1	2
2	Pavlíček	Marek	1163	0	0	19
3	Kolář	Michal	1157	2	0	1
4	Březina	Jaroslav	1099	4	0	1
5	Šoustek	Ondřej	1080	0	0	0
6	Trlida	Martin	1080	3	1	1
7	Pavlíček	Radek	1076	3	0	0
8	Oharek	Libor	1048	1	0	2
9	Vaculík	Antonín	1040	5	0	8
10	Oharek	Petr	900	0	0	0
11	Čevora	Bronislav	896	2	0	1
12	Šoc	Roman	631	1	0	0
13	Roubalík	Stanislav	247	0	0	1
14	Švihra	Lubomír	151	1	1	0
15	Soustružník	Milan	90	1	0	0
16	Měšťánek	Radek	32	0	0	0
17	Máčala	Jaroslav	10	0	0	0

TABULKA

okresní soutěž - podzim 2006/2007

1. Horní Němčí	9	2	2	31:11	29	(+8)
2. Vážany	8	3	2	36:14	27	(+9)
3. Kostelany n/M	7	5	1	42:21	26	(+5)
4. Huštěnovice	6	3	4	34:22	21	(+3)
5. Nezdenice	6	2	5	34:24	20	(+2)
6. Mistřice	6	2	5	28:37	20	(+2)
7. Vlčnov	6	1	6	29:29	19	(-2)
8. Babice	5	2	6	24:36	17	(-1)
9. Topolná	4	4	5	25:28	16	(-5)
10. Částkov	3	6	4	19:20	15	(-6)
11. O. N. Ves B	5	0	8	21:33	15	(-6)
12. Nivnice	4	2	7	23:26	14	(-4)
13. Buchlovice	2	5	6	18:33	11	(-10)
14. Březová	1	1	11	9:39	4	(-14)

Oddíl stolního tenisu TJ Slovácko

Vážení spoluobčané,

dovolte abych Vás informoval o činnosti stolního tenisu za rok 2006. Sezóna 2005-2006 byla pro náš oddíl úspěšná i přesto, že jsme byli nováček II.třídy regionálního přeboru. Podařilo se nám soutěž pro náš oddíl udržet i pro další ročník. Skončili jsme na 11.místě při 2 výhrách, 2 remízách a 17 prohrách. Sestupové místo obsadil překvapivě Hluk D. Naše mužstvo nastupovalo nejčastěji v tomto složení:

Korvas Radomír	42 výher	42 proher	úspěšnost 50%
Neuberger Libor	33 výher	54 proher	úspěšnost 38%
Schottl Teodor	28 výher	60 proher	úspěšnost 32%
Laga Zbyněk	17 výher	63 proher	úspěšnost 21%

Další mužstvo odehrálo ve III.třídě regionálního přeboru skupiny A 16 zápasů – 6 výher, 10 proher a umístilo se na 6 místě. Hráči se na tomto výsledku podíleli následovně:

Šoustek Ondřej	36 výher	24 proher	úspěšnost 60%
Laga Zbyněk	35 výher	25 proher	úspěšnost 58%
Mrkva David	26 výher	35 proher	úspěšnost 43%

Dále hráli: Kodrila Petr, Drobil Pavel, Bilík Ondřej, Máčala Alois, Hejzman Karel.

Sezóna 2006-2007, která je zatím v polovině, je pro nás moc složitá, poněvadž se nám moc nedaří. I.mužstvo Vážan vyhrálo jen 1 zápas a 2 remizovalo a při 7 prohrách je zatím na předposledním místě. Proto bude mužstvo bojovat o udržení až do posledního zápasu, věříme se šťastným koncem. II.mužstvo Vážan zatím odehrálo 9 zápasů a ještě se jim nepodařilo vyhrát. Věříme, že se jim to brzy podaří.

Oddíl stolního tenisu též každoročně pořádá velmi oblíbený turnaj ve stolním tenise. Uvedeného turnaje se loni účastnilo kolem 20 hráčů. Turnaj má značnou oblibu i u neregistrovaných hráčů. V turnaji na konci roku 2005 se podařilo zvítězit Teodoru Schottlovi, na 2 místě se umístil Šoustek Ondřej, a 3 místo obsadil Libor Neuberger. Letošní turnaj se koná 25.12.2006 ve 13.00 hodin. Srdečně zveme všechny příznivce stolního tenisu.

Dovolte mi, abych v závěru svého hodnocení poděkoval Obecnímu úřadu ve Vážanech za možnost využívat Kulturního domu pro naše stolně tenisové aktivity a věříme též, že se nám podaří přilákat i mladé zájemce o stolní tenis.

Zpracoval: Teodor Schottl

SDH Vážany

Jako každý rok, se i na začátku uplynulého roku 2006 konala členská schůze místního SDH, kde byly zhodnoceny výsledky předchozího roku a nastíněny plány kam bychom se chtěli ubírat. Nepříjemnou skutečností je snižující se počet členů a s tím související zvyšování věkového průměru sboru. To by do budoucna mělo být omezeno prací s mládeží a větším zapojením dalších členů do této činnosti.

Také byla otevřena otázka neslyšitelnosti poplachové sirény na budově místní farmy, díky čemuž se sbor nezúčastnil námětového cvičení v Tučapech. Tento problém se znova projevil po několika měsících, kdy nezodpovědná osoba zapálila suchou trávu na neobdělávaných polích za místním kulturním domem a kdy se zásahem hasičskému sboru z Nedakonic, který byl na toto místo přivolán, pomáhala jen dvojice členů sboru.

Po konzultacích s Hasičským záchranným sborem Zlínského kraje a Obecním úřadem, bylo dohodnuto napojení této sirény na veřejný rozhlas. Napojení by se mělo uskutečnit v příštím roce.

Každoročně se sbor zúčastňuje okrskové soutěže, tento rok pořádané v Nedakonicích. Bohužel se družstvu mužů letos nedařilo a skončilo až na 6 místě.

V tomto roce se také začali scházet mladí hasiči – žáci. Jejich počet, který se na začátku pohyboval kolem 7 členů, se na konci roku snížil na pouhé 4. Doufáme, že se začátkem jara jejich počet znova zvýší a stane se životaschopným družstvem, stejně jako je tomu u bývalých mladých hasičů – nyní mužů. Ti se scházejí také pravidelně v hasičské zbrojnici, kde pracují na údržbě, na nácviku hasičského útoku či jen tak na kus řeči. Také z těchto důvodů se již nějaký čas hovoří o hasičské klubovně, kde by bylo možno pořádat schůzky hasičů - ať mužů či žáků. Uvidíme jak se bude vyvíjet členská základna v příštím roce a jakých podob nabere myšlenka hasičské klubovny.

V létě se zástupci sboru a také žáci zúčastnili oslav 110. výročí založení sboru v Nedakonicích. Praktické ukázky hasičské techniky, historické automobily, či ukázka hasebního zásahu s parní stříkačkou byly milým zpestřením léta.

Zpestřením léta měl být také branný závod pro naše žáky, který se však pro špatné počasí neuskutečnil, a byl přesunut až na samý závěr podzimu, kdy si také muži uspořádali setkání na srubu v loučkách.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem členům sboru a občanům, kteří nás podporují, za jejich práci a pomoc. Přejeme všem příjemný rok 2007, aby ani je, ani jejich blízké nepotkala žádná událost při níž by jim museli pomáhat členové hasičských či záchranných sborů.

Za výbor SDH A.Šťastný

Myslivecké sdružení

Motto:

„Čest svou, myslivče, vždy mužně braň,
přírodu a její tvory pevně chraň,
myslivecky lov a jednej jak se sluší,
myslivcem buď vždy tělem i duší!“

Vážení spoluobčané, přátelé přírody a myslivosti,

výše uvedená slova, která zazní v menších či větších obměnách po pasování na myslivce jsou zavazující pro každého příslušníka Hubertova cechu.

Většina z Vás určitě ví, že sv. Hubert je patronem myslivců, ale už méně lidí ví, kdo to ve skutečnosti byl.

Hubert se narodil v období let 656 až 658 v Neustrii. Toto francké království se nacházelo ve východní Francii. Jeho rodiče byli Bertrand, vévoda z Akvitánie a Hucberna, sestra sv. Ody. Hubert vyrůstal na královském dvoře krále Theodoricha III., protože jeho otec působil jako dvořan tamtéž a učil se rytířským dovednostem (zacházení se zbraní, jízdě na koni, lovu, čtení, psaní).

Kolem roku 682 se Hubert oženil s Floribundou, dcerou hraběte Lovaňského, Dagoberta. Okolo roku 685 se jí narodil syn Floribert, avšak sama při porodu zemřela. Zřejmě následkem smrti manželky se Hubert uchýlil od světského života k duchovnímu. Jistě k tomu přispěla i postupující christianizace a doba rozmachu křesťanství. Tento přerod je s touto dobou spojován i u jiných svatých, např. Vilibroda, Omera a Eloia.

Po smrti svého otce se Hubert zřekl nástupnických práv vévody akvitánského a převedl je na své bratry. Poté se uchýlil k biskupovi Lambertovi do Maastrichtu, kde byl po náležitém vzdělání vysvěcen na kněze. V roce 709 nastoupil na biskupské místo v diecézi Tongeren – Maastricht, kde vystřídal zavražděného Lamberta, později prohlášeného za svatého.

Diecéze se rozkládala mezi Bois-le Duc (součást nynějšího Holandska), Givetem (v nynější Francii) a Wiltzem (v nynějším Lucembursku). Její střed tvořily hornaté a lesnaté Ardenny, jejichž obyvatelstvo bylo ještě pohanské. Hubert v té době christianizuje kraj, káže slovo boží, zakládá kláštery, buduje kostely a ještě za života se mu dostává přízviska apoštol Ardenn. V roce 721 ho papež Sergius I. jmenuje prvním biskupem v Liege (Lutychu). Zde také 30.5.727 umírá. Pochován byl v Lutychu v kostele sv. Petra, který založil. Již tehdy byly jeho ostatky uctívány, aniž byl kanonizován.

Jeho syn a nástupce Floribert nechal 3.11.744 hrob otevřít. Hubertovo tělo bylo nalezeno neztrouchnivěle a bylo přeneseno do nového sarkofágu. Při této příležitosti byl sepsán první Hubertův životopis a církev jeho památce zasvětila zmíněný 3.listopad. Pozdější lutyšský biskup Walcand nechal 30.září 825 ostatky sv. Huberta přenést do benediktinského kláštera Andain v centru Ardenn. Stalo se tak na žádost kláštera s odůvodněním „ubi religiosus honorarentur sororari“ – že by tu ostatky byly lépe ctěny. Zde je možno hledat první kořeny svatohubertské legendy. Obyvatelé Ardenn byly po celý středověk zaměstnány jako lovci a museli uctívat a mít za patrona lovce, kterým sv. Hubert ostatně i byl. Po přenesení ostatků dostala lokalita název Saint Hubert – nachází se na jihu nynější Belgie. Od 12. století odpočívaly ostatky sv. Huberta ve stříbrné pozlacené schránce na oltáři kostela. V 16. století se však relikviář ztratil, pravděpodobně po vpádu Hugenotů v roce 1568. Od té doby bylo po nich již několikrát marně pátráno. Za francouzské revoluce byli mniši vyhnáni, klášter zrušen, budovy sloužily státní správě. Kostel byl v poslední chvíli odkoupen církví v r. 1808 než byl zbořen. Stal se farním kostelem. Ačkoliv byl po staletí nazýván bazilikou, stal se jí oficiálně až v roce 1927 u příležitosti velkých oslav 1200 let od úmrtí sv. Huberta.

Svatohubertský kult a legenda o sv. Hubertovi jsou nerozlučně spjaty s jelenem. O legendě, jelenech a dalších souvislostech s Hubertem si řekneme zase třeba příště.

Úvodních pár řádků plně vystihuje myslivecké poslání a náplň myslivecké činnosti. Jedná se převážně o práci a velkou odpovědnost. Díky našemu snažení můžeme rok od roku zaznamenat nepatrné zvyšování stavů bažantů. Zvláště v poslední době někteří občané přicházejí s iniciativou na podporu naší činnosti. Někteří, ač nejsou příslušníky Hubertova cechu, již vybudovali krmné zařízení se všemi povinnostmi, které s tím souvisí. Další o tom vážně uvažují. Za toto jim patří velké poděkování.

Všem občanům, myslivcům a přátelům přírody a myslivosti přeji krásné Vánoce, klidný zbytek roku a vše nejlepší v roce novém.

Zdeněk Brzica

Mateřská škola

Naši nejmenší občánci mají svůj báječný svět v mateřské škole. Když překonají počáteční stesk po mamince a osamostatní se, najdou mezi dětmi své kamarády. Chodí každý den s radostí pokračovat ve hrách a činnostech, tam kde právě minulý den skončili a celá ta správná parta capartů drží pospolu a patří k sobě.

Každého nově narozeného človíčka přivítají písničkami a básničkami na OÚ. Letos pamatovali i na obyvatele v domě s pečovatelskou službou. Předvedli jim kolik se naučili písniček a tanečků ke Dni matek. Děti také zazpívaly v DPS vánoční koledy a rovněž při vánočním zpívání pod zářícím stromem.

Dětská přirozenost, upřímnost a zvědavost, jejich radost ze života a z pohybu, schopnost dávat všem, by pro nás dospělé měly být inspirací.

Věra Cvejnová, ředitelka

Tak jako každým rokem, i letos přišli děti přivítat sv. Martina na školní zahradu se zářícími lampiony.

Takoví jsme byli

Letos jsme sáhli do archivu naší TJ a pro Vás našli snímek z doby takřka nedávné – a přesto již 23.leté. Poznáváte svou jedenáctku z roku 1983?

Z církevního života

Draží věřící,

dovolte, abychom Vám na začátku nového církevního roku připomněli ten, jež před čtyřmi týdny uplynul.

Nečekaná událost nás zasáhla ihned po Vánočních svátcích roku 2005, kdy se k nám dostala zpráva o nemocniční hospitalizaci našeho dlouholetého varhaníka p. Vojtěcha Haby. Naštěstí se v průběhu následujících měsíců jeho stav zlepšil a my mu touto cestou děkujeme za jeho doprovod při zpěvu a přejeme mu ještě mnoho dlouhých let. V této nečekané situaci, kdy vážanská kaple zůstala bez varhaníka, se opuštěných varhan okamžitě ujala paní Renata Šťastná. Přes nesmělé začátky se stala v průběhu několika týdnů důstojnou následovnicí pana Haby. Převzala nejen ženský sbor, ale přivedla na kůr vážanské kaple i několik dětí, s nimiž založila místní scholičku.

Událostí, která snad nejvíce ovlivnila chod celé farnosti v uplynulém roce, bylo rozhodnutí Otce arcibiskupa, přidělit našemu duchovnímu správci P. Hlavicovi na starost i farnost Nedakonice, o niž již ze zdravotních důvodů (kterým v průběhu roku podlehl), se již Judr. Ryška nemohl věnovat. A tak bylo nutno nejen zredukovat počet mší v naší i tamní farnosti, ale také všemožným způsobem pomoci Otcovi Vítovi a podpořit jej v tomto nelehkém úkolu. Vážanské kaple se redukce mší týkala jen okrajově, protože je zde sloužena pouze jedna mše v týdnu a to o sobotních večerech.

O Božím těle se vážanští věřící aktivně zúčastnili přípravy a samotného průvodu v Polešovicích a připravili písně a motlitby k jednomu z oltářů. Mnoho z nás se také vydalo společně na děkanátní setkání s Otcem arcibiskupem Janem v Olomouci, kde byly nejen na společné mši svaté, ale bylo možné si také prohlédnout Dóm sv. Václava, kryptu, kúrii či arcibiskupský palác. S Otcem arcibiskupem jsme se mohli v uplynulém roce setkat i v naší farnosti, kdy mladí lidé přijali ve farním kostele svátost biřmování.

O Božím těle v Polešovicích

Otec arcibiskup Jan Graubner

Z návštěvy u arcibiskupa

Tradičně jednou z nejkrásnějších slavností je v naší kapli hodová mše, už tradičně navštěvovaná i krojovanou chasou a krojovanými dětmi. Po několika letech ji sloužil bývalý administrátor naší farnosti a v současné době vojenský kaplan P. Josef Konečný.

Naopak, tak trochu netradiční se stala sobota 30.září, kdy k nám zavítal boršický rodák a dlouholetý kněz jezuitského řádu P. Josef Cukr. Ten ve Vážanech občas vypomáhá se službou věřícím, a tak na něj na oplátku vázanší nezapomněli a popřáli mu při příležitosti jeho 60-ti let kněžství.

Blahopřání P. Josefu Cukrovi

Dušičková vzpomínka na zemřelé

Na sklonku roku, o svátku všech svatých uskutečnila se společná vzpomínka za zesnulé na hřbitově, při níž odsloužil Otec Vít bohoslužbu slova.

Z investičních akcí byly v kapli realizovány některé zlepšovací návrhy. V průběhu roku byla kvůli přetrvávajícím problémům s vlhkostí vyrobena a nainstalována nová kovová brána u vchodu, aby bylo možné ponechat objekt kaple přes teplé letní dny otevřený a tak zlepšit odvětrávání. Také byl k varhanám nainstalován monitorovací systém s obrazovkou pro zpráhlednění průběhu mše pro varhaníka a návštěvníky chóru. V příštím roce by se měla uskutečnit také oprava schodiště na chóru a instalace zábradlí.

Jak je vidět, vázanší věřící působí stále aktivně nejen v obci, ale také v celé farnosti. Musíme jim na těchto místech poděkovat za jejich veškerou práci a péči, jak o naši kapli, tak o celé církevní dění v obci i ve farnosti. Pán Bůh Vám to zaplatí.

Kostelní rada

Scholička

Od jara letošního roku se scházíme každý týden na hodinovou zkoušku při klavíru . Učíme se hlavně písně určené pro zpěv dětí při mši, ale rádi si zazpíváme i jiné. V květnu jsme zpestřovaly našimi hlásky i májové modlení. Je nás sice málo (od září 2006 – 5 dívek a 1 chlapec), ale na kapacitu zdejší kaple je náš počet dostačující.

Protože nás zpívání baví a docela nám to ladí, určitě nás ještě uslyšíte. Děkujeme také všem těm, kdo nám drží palce a podporují nás. Pokud by nás chtěl někdo podpořit i svou účastí mezi námi, rádi další členku nebo člena přivítáme.

Renata Šťastná

Junák Vážany

Kdybychom měli shrnout, co jsme všechno ve skautu v roce 2006 prožili, došli bychom k závěru, že jsme opravdu nelenili.

Naše světlušky si poprvé vyzkoušely, jak se závodí na Rikitanově memoriálu, zasoutěžily si na Svojsíkové závodech, užily si spoustu zábavy na Dni sesterství, zahrály si na vojáky na Dni dětí a hlavně nesmíme zapomenout na to, jak se krásně rozloučily se školním rokem 2005/2006 při spaní v klubovně.

Potom jsme si dali dvouměsíční přestávku v podobě letních prázdnin, při kterých se některé ze světlušek zúčastnily skautského tábora v Osvětimanech a v září jsme se znovu v hojném počtu sešli.

Nový školní rok jsme zahájili ve stylu „čarodějnické školy“. Dlouho jsme nezaháleli, protože jsme hned pomohli se sběrem jablek, pouštěli draka na drakiádě, prošli se do Polešovic při příležitosti státního svátku 28.10. A abychom si jenom pořad neužívali, rozhodli jsme se uspořádat sběr papíru a vydělat si trochu peněz.

Hodně odvahy musely prokázat světlušky během naší výpravy na srub u rybníku a plné zvědavosti a očekávání jsme se přišli podívat na „skautskou“ Mikulášskou besídku do Polešovic.

Ale nejvíc práce a úsilí nám dalo nacvičování na naše vánoční představení, které se bude konat na 2. svátek vánoční. Takže tímto bychom Vás chtěli pozvat a zároveň popřát krásné svátky!

Skautský oddíl Vážany

Ať je léto nebo zima, na závodech je vždy prima.

Loňské roznášení Betlémského světla

V klubovně se nikdy nenudíme a hlavně jsme jedna velká bezva parta

ČZS Vážany

ČZS Vážany – rok 2006 patřil v činnosti místní organizace zahrádkářů a vinařů k těm zdařilým a úspěšným. Rozhodující mírou se členové zapojili do organizace všech významných společensko-kulturních akcí, které se v obci letos uskutečnily.

Tradičně k těmto akcím patřil košt vína, který se uskutečnil 19.3.2006. Další, pro naši obec již tradiční, byla i Velikonoční zábava, kterou uspořádali zahrádkáři s dechovou hudbou Stříbrňanka. K těm nejvýznamnějším akcím roku 2006 však bezesporu patřily SLOVÁCKÉ HODY S PRÁVEM, které se uskutečnily ve dnech 23. a 24. 9 2006 a to ve spolupráci s vážanskou chasou a mládeží. Zahrádkáři proto chtějí touto cestou ještě jednou upřímně poděkovat všem, kteří se na organizaci a průběhu letošních hodů jakýmkoli přičiněním podíleli, zejména pak rodičům stárků a stárků. A proto-že nás ani letos počasí nezklamalo, strávili účastníci hodového průvodu i ostatní hodoví hosté ve Vážanech velmi pěkné a příjemné sobotní odpoledne, ozdobené chasou a mládeží v našich nádherných lidových krojích. Tradiční byla i Stříbrňanka, která vytvořila svým vystoupením vynikající hodovou atmosféru.

Vedle uvedených největších akcí, však byla činnost organizace v pomalu končícím roce 2006 obohacena i řadou dalších menších událostí. Patřil k nim především degustační zájezd na Den vinařských trhů v rakouském městě Golls, který se uskutečnil 22.4.2006 s možností návštěvy více než 80 vinných sklepů. Zatímco v roce předcházejícím jsme se této akce zúčastnili společně s vinaři z Ořechova a Polešovic, v roce 2006 s ohledem na velký zájem vážanských vinařů a zahrádkářů, jsme tuto akci mohli uspořádat sami. Již dnes můžeme říci, že jsme připraveni i v roce 2007 (poslední dubnovou sobotu) opět toto městečko Golls navštívit a umožnit tak všem zájemcům a to nejen z řad členů zahrádkářů, ale i ostatním občanům, ochutnat za velmi přijatelné ceny řadu kvalitních a vzácných vzorků vín.

Pěknou a pro nás novou akcí byla účast členů spolku na svěcení mladého vína v Boršicích, která se uskutečnila ještě v samém závěru roku 2005. Proto i koncem letošního roku svojí účastí podpoříme i letošní svěcení mladého vína.

R.Langer

Letošní počasí bylo pro hody přímo ideální.

Kěž se do budoucna rozhojní počet krojovaných.

Z úspěšného zájezdu do městečka Golls v Rakousku.

Cimbálová muzika Kapka na koštu vína ve Vážanech.

Z obecní kroniky: názvy tratí

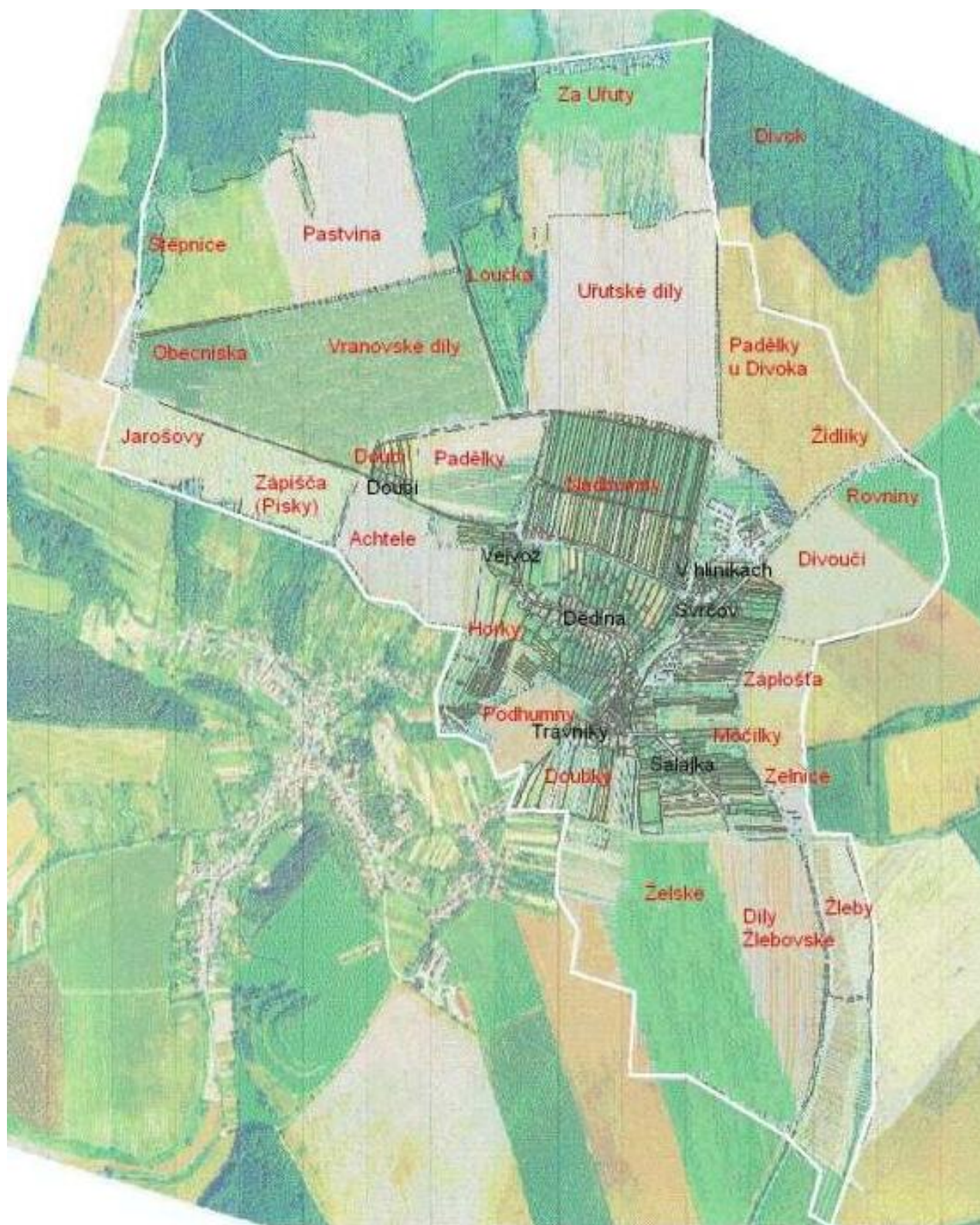
Z obecní kroniky jsme dnes vybrali, jednu z úvodních částí. Speciálně tu, která představuje názvy polních tratí obce. Mnohými jsou tato místní jména každodenně používána, pro jiné budou novou informací a další si je znova, třeba i po letech připomenou.

Různá členitost půdy v katastrálním území obce Vážany si vyžádala různé názvy těchto tratí. Na jihovýchod od obce je trať ŽLEBY a MOČÍLKY. Toto pojmenování je odvozeno od polohy pole, které se nachází (které se svažuje ke...) žlebu (údolí) a MOČÍLKY má název od místa, kde se namáčelo konopí či len (i dnes je zde pramen vody). Dále se na této straně nachází role ZÁPLOŠŤA (nebo i ZÁPIŠČA, ZÁPIŠTÍ) a DIVOUČÍ. Toto pojmenování je odvozeno od polohy pole, které se nachází za ploštinou (plošinou – rovinou) a pole DIVOUČÍ je pojmenováno od dřívějšího názvu DIVOKÝ. Na severní straně se nachází trať NADHUMNY, PADĚLKY (i PODÍLKY), ŽEJDLÍKY, DÍLY UŘUTSKÉ a DÍLY VRANOVSKÉ. Pole NADHUMNY se nachází nad zahradami – humny -, pole PADĚLKY (stejně jako DÍLY) je pojmenováno podle podělení půllánků a čtvrtlánků, role ŽEJDLÍKY prý propili naši předkové za žejdlík rumu v hospodě. UŘUTY dostaly své jméno proto, že jsou velmi dlouhé a svažité, kde člověk, ale i dobytek, při obdělávání tohoto pole byl uřnutý – uřícený – schvácený. DÍLY VRANOVSKÉ (někdy také VRANOVY LOUKY) nesou své jméno zase podle blízkého lesa VRANOVY – kde se prý houfně držely vrány. Na západní straně obce je trať LOUČKA, PÍSKY a pole OBECNISKA. LOUČKA dostala své jméno od louky – kdysi obecního pastviska, kde se pásal dobytek a sekala tráva. Trať PÍSKY je pojmenována podle složení půdy, která je hodně písčitá. Pole OBECNISKA je pojmenováno od původně obecních pozemků, které byly odprodány zdejším usedlíkům. Na jižní straně se rozprostírají tratě PODHUMNY, TEPLÉ HORKY, ŽELSKÉ, DOUBKY, ŽLEBOVSKÉ DÍLY. Role PODHUMNY svůj název odvozují podobně jako NADHUMNY od své polohy - nachází se pod zahradami – humny. Pole TEPLÉ HORKY je prudce stoupající stráň, obrácená přímo k jihu a vystavena polednímu slunci, příhodnému pro tamní vinohrady. U polí DOUBKY a ŽELSKÉ není zjištěno, od čeho dostali pojmenování (u trati DOUBKY se nabízí odvození od mladých dubů a ŽELSKÉ se prý kdysi jmenovali ŽALOV – snad od místa kde se pohřbívalo). ŽLEBOVSKÉ DÍLY mají název od blízkého žlebu – údolí, úvozu.

Samotná obec je rozdělena také na několik částí. SALAJKA tvoří začátek obce směrem od Polešovic. Její původ není znám, ale vyskytuje se i v okolních obcích (Ořechov, Polešovice....) a vždy tvoří konec obce.

TRÁVNÍKY (nebo i NA TRÁVNÍKU) je část obce která nebyla plně zastavěna a na prolukách mezi domy rostl trávník na němž se pásaly husy. DĚDINA je střed obce pojmenovaná od starousedlíků, kteří vlastnili zemědělské usedlosti – grunty – a tyto se „dědily“. Odtud i její název. VEJVOZ (později VÝVOZ) je původní část obce, která vyústovala úvozem (cestou zaříznutou do okolního terénu). DOUBÍ (i DUBÍ) byla vystavěna patrně nejpozději vedle původní louky na níž byly dříve vysazeny duby. V HLINÍKÁCH se dříve kopala hlína na stavbu domů a stodol – na tzv. pěchovanici z níž se pak dělaly cihly vepřovice či kotovice. Konečně poslední částí obce je ŠVRČOV nacházející se na severovýchodní části obce, a býval dříve zřejmě domovem domkařů, řemeslníků a dalších bezzemků či méně majetnějších vrstev. O původu tohoto názvu však nikdo nic neví.

Umístění jednotlivých polních a místních tratí:

Z folkloru: od křtu páně do sv.Doroty

První neděle po svátku Tří králů je slaven v kostelech **svátek křtu páně**. Touto nedělí končí doba vánoční a nastává období krátkého mezidobí, které trvá až do Popeleční středy.

V zimních měsících lidé na vesnicích pracovně nezahálí, ale využívají dlouhých večerů k domácím činnostem. Mezi takovou práci patří třeba draní peří. (jinde také drhnutí, dračky,...). Dere se peří husí a kačení. Při drhnutí peří pomáhají sousedky a příbuzné, které při práci, vzpomínají, kritizují, zpívají, klevetí, vyprávějí životní příběhy, „přetřásají“ vesnické záležitosti, ale i novinky z okolí. Přítomným dětem vyprávějí příběhy o jejich dětství, pohádky a pověsti z rodného kraje. Dříve hospodyně drhačům nabízela k jídlu vařené hrušky, dnes je většinou pohostí chlebem a domácí pomazánkou, případně zabijačkou. „Špeňky“ (brka) chlapci sebrali a v noci tajně vysypali chodníček od domu děvčete k domu chlapce, který ji vyprovázel z draní.

2. únor - Hromnice - Uvedení Páně do chrámu. Úsloví na tento den Na Hromnice o hodinu více znamená, že den je o poznání delší než noc a Na Hromnice musí skřivan vrznout, i kdyby měl zmrznout, že se brzy začne oteplovat. V kostelech byly posvěceny svíčky - hromničky, které se pak zapalovaly při bouřkách a měly ochránit dům.

3. únor - svátek sv. Blažeje - Svatý Blažej nebyl jen duchovní pastýř, ale i výtečný lékař. Legenda praví, že zachránil chlapce, kterému uvízla rybí kost v krku. Od té doby kněz v kostele uděluje tzv. Svatoblažejské požehnání, které má chránit před krčními chorobami. V minulosti byl tento svátek určen školákům, kteří chodili dům od domu. V ruce drželi šavle a koš. Když přišli do domu, zpívali:

1. *Na svatého Blažeje
památka se činí
a to se všem oznamuje,
který o tom neví.*
2. *My pak, malí žáčkové,
chodíme pospolu,
abyste nám něco dali
dnes k našemu stolu.*
3. *Svatý Blažej zas to vám
všecko vynahradí,
dejte masa nebo hrachu
nebo trochu soli.*
4. *Jestli žáčka nemáte,
na papír nám dejte,
jedným grošem nebo dvěma
málo schudobnete.*

Od hospodyně dostávali slaninu a uzené maso, které si napichovali na šavle, vejce, obilí a peníze dávali do koše. Vše odevzdali paní „rektorce“, která jim pak vystrojila hostinu. Lidové rčení říká: „Na svatého Blažeje, sluníčko tě zahřeje“, tzn., že během dne dochází k výraznějšímu oteplení, kdy slunce již není „zubaté“, ale hřeje.

26. únor - svátek svaté Doroty. (V církevním kalendáři tento den se slaví 6. února.) Tato tradice na Uherskohradištsku již není dodržována, ale jistě stojí za to se alespoň krátce zmínit o tomto dni. Dorota žila ve 4. století, odmítla se vzdát víry, a proto byla odsouzena k smrti. Z církevních legend byl v průběhu let utvořen zvyk „chození s Dorotou“, původně šlo o občůzkové hry, které předvádějí trápení a vykoupení svěťice, jež se později staly volnou lidovou zábavou. V těchto hrách účinkovala spíše mládež a děti. Předváděli postavy Doroty, Theofila (úředník), krále, čerta a kata. Hře odpovídal i příslušný převlek.

Píseň, která byla zachycena ve Vážanech:

1. <i>Byla svatá Dorota,
měla vínek ze zlata.</i>	2. <i>A to z modrej lilie,
od Panenky Marie.</i>
3. <i>A přišel k ní z rodu král,
za manželku ju žádal.</i>	4. <i>Chceš Dorotko, chceš má být,
já si tě chcu oblíbit.</i>
5. <i>A já nechcu žádného,
já mám Ježíška svého.</i>	6. <i>Král se na to rozhněval,
hned Dorotku pálit dal.</i>
7. <i>Čím se delej páčila,
tím krásnější byla.</i>	8. <i>Chceš Dorotko, chceš má být,
já si tě chci oblíbit.</i>
9. <i>A já nechcu žádného,
já mám Ježíška svého.</i>	10. <i>Král se na to rozhněval,
hned Dorotku lámat dal.</i>
11. <i>Dorotka Boha prosila,
aby hrom bil do kola.</i>	12. <i>A tu z čista jasna,
celá zem sa třásla.</i>
13. <i>Hrom to kolo roztřískal
a pohana Bůh strestal.</i>	14. <i>Čarodnice, čarodná,
podvodnice, podvodná.</i>
15. <i>Nepomožú ti čáry,
ani žádné pověry.</i>	16. <i>Pomože ti ostrý meč,
až ti spadne hlava přeč.</i>

Z archivu R.Štastné

Zajímavost: Vážanské hospody

Krčmy, nálevny, hospody a hospůdky bývaly vždy neodmyslitelnou součástí všech měst, městeček a vesnic. Pojdme se tedy pomyslně projít po hospůdkách v naší obci. Kde všude se čepovalo, vyhrávalo a tančilo – neboť „Pohostinství“ nebývalo nikdy jen nálevnou, ale i tančírnou, divadelním sálem, zasedací místností, informačním centrem a bůhví čím ještě.

Prvotní zmínkou o existenci krčmy vztahující se k okolí Vážan je z r. 1398, kdy si držitel Vážan, bzenecký purkrabí Mikšík z Vážan jinak z Rohu (někdy je uváděn také obráceně), vymohl po koupi Ořechova u markraběte Prokopa právo zřídit v Ořechově krčmu s právem vařit pivo a vyrábět slad, jakož i pivo prodávat. Zda byla v té době také nějaká krčma ve Vážanech, kde by se Ořechovské či jiné pivo prodávalo, bohužel nevíme.

V novodobé historii je prvním místem ve Vážanech o němž nepochybně víme, že se zde nalézala hospoda, dnešní zahrada u autobusové zastávky ve směru od Tučap.

Byl to dům č. 97 (shodou okolností má toto číslo i současné pohostinství), které vlastnil Izák Berger. Ve sčítacích operátech z roku 1857 je uveden jako hostinský s židovským náboženským vyznáním. Tehdy mu bylo 48 let a jeho ženě Josefě o 9 let méně. Jeho náboženské vyznání je pro nás velmi významné, protože nám potvrzuje skutečnost, která se v ústním podání ve Vážanech traduje:

„... kdysi měl prý ve Vážanech hospodu nějaký žid, který snad způsobil požár a oheň zachvátil mnoho domů. Musel se pak z Vážan kvůli tomu odstěhovat“.

Jestli tomu tak opravdu bylo dnes již asi nezjistíme. Pravdou ale je, že 20.10.1877 je uděleno: *„...povolení k nálevu piva, vína a kořalky v domě č.97 Josefu Rychlíkovi.“* To znamená, že se v průběhu těchto 20 let hostinský Berger skutečně i se svými čtyřmi dětmi z Vážan odstěhoval, neboť již není mezi Vážanskými občany uveden ani on ani jeho blízcí..

Josef Rychlík byl v tomto domě hostinským jistě více jak 25 let. O jeho působení v obci však není více informací, kromě toho že v roce 1880 mu bylo 44 let a žil u nás se ženou Annou a čtyřmi dětmi ve věku 3 až 15 let.

V roce 1904 je již vydána koncese pro nového hostinského Jana Šišáka z Napajedel - výpravčího v pivovaru. Byl to člověk zřejmě velmi podnikavý neboť nechal svým nákladem vydat vůbec první pohlednici naší obce na níž nezapomněl zvěčnit i své pohostinství a to i s podtitulem „Hotel“, což bylo u krčmy s plochou 63,5 m² tvrzení v pravdě odvážné.

Jan Šišák měl údajně dva syny (Arnošta a Vladimíra – kteří padli v 1.sv.válce) a dceru Annu. Ta se provdala za učitele Kratochvíla, který přišel z Milokošťa a spravoval Vážanskou školu. Jan Šišák provozoval při hospodě také malý krám, kterému se říkalo „kroupařství“. Byl to krám kde se daly koupit nejzákladnější věci potřebné na vesnici. Po smrti majitele se o hospodu starala jeho žena Anna.

Hostinec Jana Šišáka

Později byla tato hospoda nazývána Kajmovou hospodou, podle majitele Josefa Kajma, domkaře z Nedakonic. Ten koupil hospodu v roce 1930 za 40 000,- Kč od dcery Jana Šišáka - Anny s výminkem pro Annu Šišákovou starší. Ta se současně vzdala koncese ve prospěch nového majitele. Josef Kajma byl v době koupě této nemovitosti již invalidou (byl bez obou nohou o něž přišel na železnici a používal protézy) což uvedl také v žádosti o koncesi. Jeho děti Štěpán a Filomena se stali učiteli – on v Ořechově, později v Napajedlích a ona ve Vážanech. Jeho nejstarší dcera Josefa, se po rodičích starala o hospodu a krám. Vedle krámu byla přistavena tak zvaná „ledovna“, kterou později Kaimovi používali jako chlív pro krávu. Po té co přestali hospodu provozovat, odstěhovali se do Nedakonic a za pár let zmizela i budova jejich hospody. Bylo to v 60. letech minulého století.

V jeho vnitřních prostorách byly pořádány i muziky:

„ ...pamatuju se, že když to tam bývalo plné, tož tam bylo takové horko a tak vydýchaný vzduch, že sa potily aj stěny (byly mokré) a okna mosely byt otevřené... “,

ale také se tam hrávalo divadlo –

„ ...a dyž se při nějakém divadle ochotníků moselo vystřelit z flinty, tož se enom natahla ruka z okna a střelilo se do vzduchu “.

Stropy byly dřevěné a relativně nízké. Ke Kajmům chodívali na pivo či na štamprlu spíše domkaři a řemeslníci, na rozdíl od Schottlů, jejichž „štamgasty“ byly převážně místní sedláci.

Zatím jedinými dochovanými dokumenty o existenci této stavby jsou fotografie z pohlednic z let 1906 (nebo 1916) a z roku 1933.

Kaimova hospoda kdysi

.... a toto místo dnes.

Další stavbou, která sloužila jako centrum společenských akcí či hodových zábav, byla již zmiňovaná hospoda na č.120 známá jako Schottlova. Původní stavba se nám dochovala na fotografii z roku 1936.

Původní Bělovského – později Schottlova hospoda.

Tuto hospodu na konci 19. století provozoval Jan Bělovský. Už ale v roce 1898 žádá o udělení koncese na provozování hostinské činnosti Antonín Schottl. Z žádosti se dovídáme, že se v této budově provozuje hostinská činnost již více jak 40 let.

Ve výše uvedené žádosti se také dovídáme, že Antonín Schottl, původem ze Sobůlek u Kyjova provozoval hostinskou činnost již 22 let, přičemž naposled v Tupesích. Je mu v té době 51 let a je otcem 5 dětí. K žádosti je přiloženo také dobrozdání obce, v němž se mimo jiné píše:

„...ve Vážanech žije přes 650 obyvatel ..., ... nyní máme pouze jeden hostinec, který se nachází na jednom konci naší rozlehlé dědiny a obyvatelé mají velice daleko tam chodit...“ Dále se dovídáme také něco o způsobu fungování obecní rady: *„... hostinec Schottlův má 3 místnosti. Dvě pro hostinec a jednu pro byt. Tu jsme měli obecní kancelář a schůze výborové...“*

V roce 1906 již hospodu provozuje Theodor Schottl, když oznamuje okresnímu úřadu že: *„...vyhověl námitkám a oprava hostince dle předpisů provedena jest.“*

Stav hostinců byl vůbec v první polovině 19. století zřejmě nevalný, neboť v roce 1933 se ve vyjádření obecní rady ke koncesi pro Josefa Kaima uvádí

: *„... hostinská činnost se povoluje za podmínek, že upraví hostinské místnosti dle stavebního řádu, ... neb ze zdravotních ohledů nevyhovují a ničí zdraví při tanečních zábavách naší mládeži.“*

Tento stav vyvrcholil asi v roce 1939 kdy obecní úřad žádá o zaslání komise:

„...která by stav hostinců v naší obci zajistila. ... neboť z trámového stropu v dolním hostinci padají přímo červotočiny do sklenice s nápoji před hosty postavenými.“

Jaké následky měla tato žádost na Kajmovo pohostinství nevíme, každopádně ještě téhož roku začal hostinský Schottl připravovat stavbu nového pohostinství. Starý objekt zboural a nechal si postavit - snad stavitelem Jandáskem ze Žeravic - nový. V průběhu výstavby prodával provizorně v tzv. „špižírně“ – dřevěné boudě naproti hospody (dnes zahrada před domem č.81).

První svatbu v nové hospodě prý měli manželé Kadlčíkovi z Ořechova.

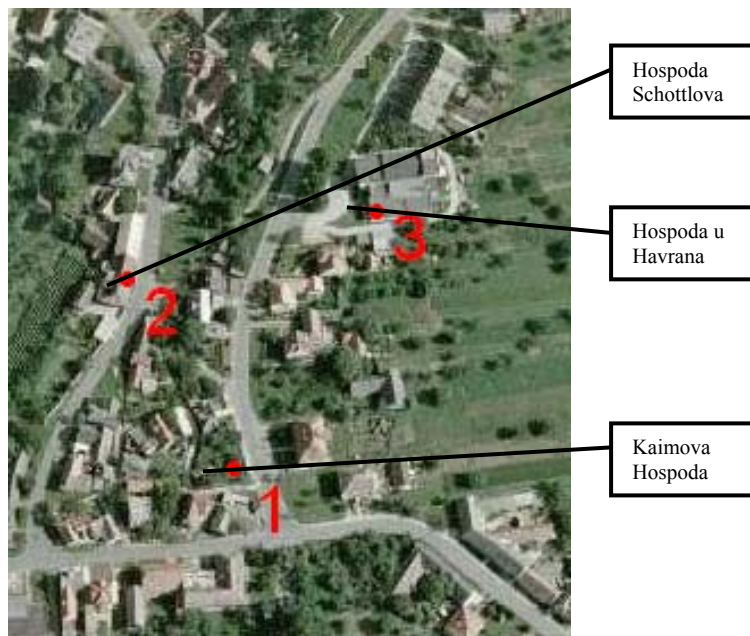
Nová Schottlova hospoda kdysi....

.....a dnes.

V době kdy byly v provozu obě hospody, bývaly hody střídavě v neděli u Schottlů – pro mladé a v pondělí u Kajmů – pro staré – ženáčské. Další rok tomu bylo naopak – v neděli pro mladé u Kajmů a v pondělí u Schottlů pro ženáče.

Na přelomu 40. a 50. let byl v akci „Z“ – brigádně – přistaven sál pro kulturní akce s podiem, který měl v úmyslu postavit již výše zmiňovaný Theodor Schottl na začátku 40. let. Ale stavební materiál se v té době sháněl nesnadno, jak dokládá omluvný list, kterým se majitel zavazuje zprovoznit pohostinství v co nejkratší době. Tento sál slouží dnes jako sklad místního obchodu se smíšeným zbožím. Kolem něj procházíme téměř každodenně a mnozí z nás si jej ještě pamatují v provozu. Sloužila také díky pódiu jako zázemí pro vážanské divadelní ochotníky. Po zbourání Kaimovy hospody zůstal tento sál jediným místem, kam si bylo možné „zajít na pivo“.

Místa kde všude se u nás „čepovalo“.

Mimo hospodu provozovali Schottlovi – stejně jako Šišákovi a Kaimovi – obchod. Ten byl lépe zásobován, neboť majitel jezdil na kole dělat každý týden objednávky do velkoobchodu k Žalmanovi do Uherského Hradiště (nádvoří budovy dnešní lékárny ve Františkánské ulici – od Gymnázia je ještě dnes patrný nápis Velkoobchod Žalman).

Svou činnost ukončila Shottlova hospoda v roce 1975, kdy byl otevřen ve Vážanech nový kulturní dům a s ním i nové pohostinství č.97, které už všichni dobře známe a které slouží až do dnešních dnů.

Dnešní stav kulturního sálu při Schottlově hospodě

Hostinec U Havrana

Tuto stavbu postavili vážanští občané brigádně v průběhu let 1972 až 1975 nákladem 4 150 000,- Kčs. Původně patřila družstvu Jednota, od 1.11.roku 2000 je jejím majitelem p.Ladislav Křivánek, který ji také provozuje.

Pokud Vás tento článek zaujal a vlastníte starší fotografie na nichž jsou zachyceny některé Vážanské domy, na jejichž základě lze rekonstruovat podobné příběhy, nebo si vzpomínáte na zajímavosti z naší obce, či si pamatujete příběhy a pověsti od Vašich rodičů, prosím nabídněte nám je ke zpracování. Děkujeme.

A.Šťastný

Údaje o naší obci

Počet obyvatel v současné době je v naší obci 414

Z toho: děti do 6 let 23
 děti od 6 do 15 let 28
 děti od 15 do 18 let 13
 dospělí nad 18 let 350

Počet domů v obci celkem 153

Z toho: - trvale obydlených 120
 - neobydlených 12
 - chalupy a rekreační domy 15
 - nebytové prostory 6

Pohyb počtu obyvatel v obci za rok 2006:

Narození:

Tomáš Pavlíček	č.164
Veronika Soustružníková	č.60
Denisa Lajdová	č.75
Erika Čechová	č.36
Šimon Bednařík	č.123
Šimon Žádník	č.22

Zemřelí:

Marie Sýkorová	č.131
Vojtěch Špendlík	č.145
Theodor Čileček	č.162
Marie Bartoňová	č.160

Přihlášení:

Emil Tříška	na č.32
Magda Řiháková	na č.26
Jaromír Orel	na č.26
Lenka Podolinská	na č.31
Milada Janošíková	na č.129
Anna Lajdová	na č.75
Jan Hanák	na č.128
Pavel Bartoň	na č.176
Kateřina Bartoňová	na č.176
Renata Šišková	na č.22

Odhlášení:

Jaroslav Gahura	z č.26
Zdenka Gahurová	z č.26
Jaroslava Gahurová	z č.26
Filomena Tříšková	z č.10
Marie Husková	z č.129
Marcela Šimíková	z č.33
Zdenka Plačková	z č.129
Markéta Míšková	z č.1

Blahopřání

Všem kteří se v roce 2006 dožili významných životních jubileí blahopřejeme.

Leden	Jan Lakosil	č.160	60 let
Únor	Josef Soják	č.43	60 let
Březen	Božena Pavlíčková	č.159	50 let
Duben	Cabalová Albertina	č.124	70 let
	Tesařová Marie	č.41	50 let
Červenec	Antonie Sýkorová	č.118	80 let
Srpen	Rostislav Langer	č.170	50 let
Září	Ludmila Sojáková	č.100	80 let
	Hedvika Polášková	č.111	60 let
Listopad	Ludmila Večeřová	č.42	60 let

V letošním roce byly do naší obce přivítány tyto děti:

Tomáš Pavlíček

Veronika Soustružníková

David Pavlíček

Šťastným rodičům blahopřejeme a přejeme hodně radosti z jejich dětí.

Odjezd autobusů z... a do... Vážan

Platný od 10.12.2006 do 8.12.2007

	x	x	So,Ne	x	x	x	So	x	x	x
Vážany	4.32	5.00	5.12	5.52	6.40	7.04	7.09	7.09	8.19	9.54
Polešovice	4.36	5.04	5.16	5.56	6.45	7.09	7.13	7.15 ^{škola}	8.23	9.58
Uh.Hradiště	5.05	5.28	5.40	6.21	7.16	7.37	7.40	7.40	8.53	10.29

	x	x	Ne	x	x	x	x	So,Ne	x	x
Vážany	11.09	12.49	12.58	13.45	15.11	15.39	17.05	17.10	18.05	20.35
Polešovice	11.14	12.52	13.03	13.49	15.15	15.43	17.09	17.14	18.09	20.39
Uh.Hradiště	11.42	13.22	13.35	14.15	15.43	16.13	17.36	17.39	18.38	21.11

	x	x	x	So	x	Ne	x	x	x	x	So
Uh.Hradiště	5.10	6.00	6.20	6.25	6.35	7.20	7.35	8.40	10.10	12.00	12.05
Polešovice	5.29	6.23	6.41	6.48	6.56	7.46	7.58	9.15	10.44	12.31	12.35
Vážany	5.32	6.27	6.46	6.51	6.59	7.50	8.02	9.19	10.48	12.34	12.39

	x	x	x	x	x	x	Ne	x	x	x,SoNe	x
Uh.Hradiště	12.55	14.10	14.40	14.50	15.15	16.10	16.15	17.10	18.15	19.15	22.40
Polešovice	13.21 ^{škola}	14.46	15.11	15.16	15.49	16.40	16.44	17.45	18.47	19.43	23.10
Vážany	13.25	14.50	15.15	15.20	15.53	16.44	16.48	17.49	18.50	19.48	23.14

Pracovní doba na OÚ

Pondělí	od 11,00	do 18,00	- úřední den
Úterý	od 7,45	do 14,15	
Středa	od 7,45	do 17,00	
Čtvrtek	od 7,45	do 14,15	
Pátek	od 7,45	do 13,00	

Kuriozita

Kroupy velikosti až 2 cm zasáhly naše pole a vinohrady letos 26. června po 21.00 hodině. Pohled na vinice a veškerou úrodu, bral mnoha pěstitelům chuť do další práce. Mladé výhonky byly polámané, listy doslova prostříleny a brambory téměř zatlučeny do země. Také obilí zůstalo na mnoha místech značně polehlé. Na závěr roku příroda odčinila tuto pohromu alespoň ve vinohradech. Vína bylo o poznání méně než v jiných letech, ale díky slunnému počasí mělo celkem vysokou kvalitu.